

Вночі

Богдан Лепкий

Листками вітер котить,
І кидає в болото;
Стежками попід гаєм
Бездомний сум блукає,
Обходить перелogi,
Рахує панські стоги,
Обходить хлопські ниви
І плаче нещасливий:
Там лан, там полонина,
Там стерня, як щетина,
Там скирти, наче вежі,
А тут лиш межі, межі!
Там збіжжя, якби злото,
А тут стерня — болото,
І кров, і поту ріки —
І так на віки-віки!
Високо понад гаєм
Буйний орел літає,
Голодний зайчик скаче,
Над полем смуток плаче.